Magatartási kódex

Készült a Budapesti Fegyház és Börtönben

Aki a Gyűjtőben új felszerelőként állást vállal, nem kerülheti meg azt a tényt, hogy meg kell ismerkednie az intézmény magatartási kódexével. A jelenlegi munkatársak pedig önként, belső meggyőződésük alapján csatlakozhatnak a kódexben előírtakhoz. Nem mellékes továbbá, hogy az elfogadott magatartási előírásokat a jövőben beépítik az intézet oktatási tervébe.

Az Egyesült Nemzetek közgyűlése 1979. december 17-én hozott határozatával magatartási kódexet fogadott el, és javasolta a kormányoknak a magatartási kódex felhasználását a törvénykezésben és a gyakorlatban mint olyan alapelvek gyűjteményét, amelyeket a rendfenntartó erők tagjainak be kell tartaniuk.

A közgyűlés kinyilvánította: tudatában van annak, hogy a rendfenntartó erők tisztviselői lelkiismeretesen és méltósággal töltik be fontos feladatukat; de tisztában van azzal is, hogy az ilyen kötelességek ellátása visszaélésekre nyújt lehetőséget. A közrend védelmét szolgáló törvényes rendfenntartás funkciójának természete és e funkciók gyakorlásának módja közvetlenül befolyásolja az egyének, valamint az egész társadalom életének minőségét.

Mindezek alapján a Budapesti Fegyház és Börtön Magatartási kódexe megalkotásának az a célja, hogy szakmai közmegegyezésen alapuló szabályok elfogadása, valamint a velük történő azonosulás révén erősítse a bv. intézet belső összetartozását s ezáltal a társadalmi megbecsültségét, és hogy igazodási pontokat nyújtson olyan esetekben, amelyek nem szabályozhatók pusztán meglévő, és a jövőben megalkotandó jogi szabályozással.

Ám az Egyesült Nemzetek közgyűlése határozatát követve, a kódex nem merül ki a bv. intézet tisztviselőinek szóló elvárások tárgyalásában. Hanem megfogalmazza követelményeit a másik oldal felé is: azokat a jogos igényeket, amelyek teljesülése elengedhetetlenül szükséges a magatartási normák maximális betartásához.

A kódexben foglaltak egy része így az állam, illetve az igazságügyi kormányzat kötelessége, a többi a bv. intézet szakmai belső ügye. E két oldalnak csakis egyidejű érvényre jutásától várható a büntetés-végrehajtási szakma és az intézet tekintélyének kívánatos és megérdemelt növekedése.

●

I. A bv. magatartási kódex érvényességi köre

Kiterjed az 1995. évi CVII. törvény 10. §-a alapján a hivatásos büntetés-végrehajtási szolgálati jogviszonyban, továbbá külön jogszabályban meghatározott munkakörök

esetén, közalkalmazotti jogviszonyban álló személyekre (a továbbiakban büntetés-végrehajtási tisztviselő), és a Budapesti Fegyház és Börtönben gyakorolja hivatását.

Minden büntetés-végrehajtási tisztviselőre csak annyi vonatkozik belőle, amennyi a betöltött munkakörére értelemszerűen érvényes. Az intézményi szervezeti működési szabályzatokban a kódexben foglaltak megerősíthetők, bővíthetők vagy szűkíthetők.

A kódexhez csatlakozó tisztviselők számára a benne foglaltak kötelező érvényűek. Mások számára ajánlásnak tekintendők.

A kódex hasznosan informálja a társadalom egészét, a társ rendfenntartó szervezeteket, valamint a büntetés végrehajtása során joghátrányt eltűrni köteles személyeket és azok hozzátartozóit.

II. A bv. tisztviselő helye a társadalomban

A büntetés-végrehajtási tisztviselő az 1996. évi XLIII. törvényben meghatározott és körülírt egyes alapjogainak korlátozása mellett szabad állampolgár, akit valamennyi ezzel járó jog megillet, ezekben nem korlátozható. Azonban önmagát is korlátozni köteles: társadalmi és más szerepvállalásait időben és térben határozottan el kell különítenie a büntetés-végrehajtási munkájától.

Kívánatos, hogy tudásával és szakmai szervezetekben kifejtett tevékenységével maga is hozzájáruljon a büntetés-végrehajtásnak mint a társadalom alrendszerének fejlődéséhez.

A büntetés-végrehajtási tisztviselők a magyar társadalom egy különleges, szűk csoportját alkotják. A büntetés-végrehajtási hivatással együtt járó életvitellel ellentétes szerepkörre nem kényszeríthetők.

A társadalom által megkívánt és vállalt feladataikhoz életvitelükkel és erkölcsiségükkel méltóknak kell lenniük. Így válnak érdemessé arra a tiszteletre és megbecsülésre, amely mind a társadalom, mind annak polgárai részéről elvárható.

III. A bv. tisztviselő munkája és személyisége

A büntetés-végrehajtási tisztviselő munkájának alapvető lényege az, hogy a fogva tartás céljának elérése érdekében a fogvatartottak önbecsülését és felelősségérzetét fenntartsa, fejlessze, a társadalmi hasznosság tudatukat kialakítsa, szabadulásuk után a társadalom életébe és rendjébe való beilleszkedésüket elősegítse.

Az előzőekben megfogalmazott tevékenységben a büntetés-végrehajtási tisztviselő az egész személyiségével részt vesz, fogvatartottaknak is a teljes személyiségére hat. A fogvatartottakra való hatni tudás a büntetés-végrehajtási tisztviselő legfontosabb személyiségvonása. A munkája nem lehet eredményes akkor, ha a büntetés-végrehajtási tisztviselőből hiányzik az emberszeretet, türelem, empátia, a másság elfogadása, áldozatkészség, önismeret, önkontroll és a felelősségvállalás.

A Budapesti Fegyház és Börtönben a fogvatartottakat nem egyetlen tisztviselő részéről, hanem a tisztviselők együttesétől érik hatások. A büntetés-végrehajtási munka korrekt szakmai és munkatársi együttműködési készséget követel meg az egyes tisztviselőktől.

A büntetés-végrehajtási tisztviselő a fogvatartottak vezetője, épp ezért nem hiányozhatnak belőle a legfontosabb vezetői személyiségvonások: a döntésképesség, a kreativitás és az optimizmus, a határozottság és a rugalmasság, a nyíltság és a türelem, a tudatosság, a szervezőkészség, a példamutatás és az igazságérzet. Természetes igénye, életformája az állandó tanulás és a környezet, a társadalom alakításában való alkotó részvétel.

A büntetés-végrehajtási tisztviselő felismeri és személyes megnyilvánulásaival képviseli a környezettudatos életvitelt. Napi tevékenységében, a hivatása konkrét gyakorlása során a közvetlen és tágabb környezetéhez való viszonyában tudatosságot és felelősséget tanúsít a természet és a társadalom harmóniája, fenntarthatósága iránt.

Pályára alkalmasnak az tekinthető, aki késznek mutatkozik az említett személyiség- és magatartásformák elsajátítására, illetve kialakítására, továbbá birtokában van az 5. fejezetben foglaltaknak.

A büntetés-végrehajtási tisztviselő – mint minden ember – tévedhet, hibázhat, ám a hibák megelőzésére, illetve kijavítására való törekvés etikai kötelessége.

IV. A bv. tisztviselő életpályája

A büntetés-végrehajtási és egyéb oktatási intézményekből kikerülő bv. dolgozó elvárhatja, hogy az intézetben szeretettel fogadják, és törődjenek pályakezdésének minden gondjával. A kezdőkkel törődés nemcsak a bv. intézet vezetője, közvetlen szolgálati elöljárója, hanem az egész bv. intézet személyzetének feladata. Az a bv. tisztviselő, akit figyelmesen, gondoskodással fogadtak mint kezdőt, idősebb korában ugyanígy fog cselekedni a pályakezdőkkel.

A bv. hivatás gyakorlásában legeredményesebbnek mutatkozó bv. tisztviselők vezetők lehetnek, vagy más, az adott intézményben honos funkciót kaphatnak. A bv. tisztviselő csak szakmai fejlődése eredményeként válhat vezetővé, vagy egyéb tisztségviselővé. Az elnyert tisztségek viselése szakmai elismerés. A bv. intézetnek a vezetővé, vagy egyéb szakmai tisztségviselővé válását a bv. tisztviselőnek támogatnia kell.

A pályán történő előrehaladást és minőségi fejlődést meghatározott, adományozható címekkel, rendfokozatokkal, az ezekkel járó, vagy ezektől független javadalmazással szükséges elismerni. Vezetői beosztásra azok nevezhetők ki, vagy pályázhatnak, és ezzel azok bízhatók meg, akik szakmai tudáson kívül vezetési ismereteket is szereztek, és a vezetésre emberileg alkalmasak.

A szakmailag fejlődő bv. tisztviselőnek meg kell adni a lehetőséget arra, hogy 25 éves pályája során összesen egy év időtartamra tanulmányok folytatása céljából szabadságot élvezzenek.

A pályán hosszú időt végigszolgáló bv. tisztviselő méltó visszavonulásáról gondoskodni elsősorban a bv. intézet vezetőjének dolga, de az intézet személyzete valamennyi tagjának lelkiismereti kötelessége.

A nyugállományba vonult bv. tisztviselőt az aktívéhoz hasonló tisztelet és megbecsülés övezi. A megszerzett, kiérdemelt címeket, rendfokozatot joggal viselheti.

V. Képzés és továbbképzés

A bv. oktatási, vagy más, a bv. intézet számára képzést nyújtó oktatási intézmény alapvető kötelessége, hogy a leendő bv. tisztviselőket a következő területeken a kellő ismerettel, jártassággal ruházza fel: *a) a bv. hivatás tudományos igényű ismerete és a bv. szervezetével, működésével foglalkozó tudományok önálló művelésének készsége; b) a választott vagy kijelölt szakterület tudományos igényű ismerete, annak gyakorlati alkalmazása; c) az ember ismerete a természettudományok, társadalomtudományok eredményei alapján; d) a bv. hivatás ismeretei és gyakorlata; e) a széles körűen művelt ember szükséges ismeretei.*

Az oktatási intézményből történő kibocsátás előtti képzés szerves részét alkotja a tanulmányi idő 30-50%-át kitevő szakmai gyakorlat. A bv. tisztviselővé történő kinevezést *próbaidőnek* (gyakornoki időnek) kell megelőznie, amely az alapképzés része. A ta-

nulmányai során a leendő bv. tisztviselő köteles az említett területeken magát tökéletesíteni. A bv. tisztviselő harcol az elszürkülés, az üres rutinból végzett munka ellen. A kinevezését követően folyamatos önképzéssel szélesíti ismereteit, szakmai tapasztalatait. Az önképzés elhanyagolása súlyos etikai vétség. Az önképzés nem helyettesíti a szervezett továbbképzést, amelyben a bv. tisztviselő legalább ötévenként, vagy szükség esetén köteles részt venni. Az önképzést a bv. intézet segíti, a szervezett továbbképzést lebonyolítja. A bv. intézet az önképzésben, szervezett továbbképzésben történt jelentős előrehaladást erkölcsileg és anyagilag elismeri.

VI. Egészségügyi és életkörülmények

Több tényezőnek kell elősegítenie azt, hogy a bv. tisztviselő a pályán maradjon, és ott jól érezze magát. Így elsősorban megfelelő körülményeket kell biztosítani a munkájához. A jó tárgyi feltételek a bv. tisztviselő munkáját eredményesebbé, színvonalasabbá teszik. A kulturált szociális létesítmények, megfelelő technikai felszereltségű szolgálati helyek részei a bv. tisztviselő életszínvonalának, és feltételei mindennapi szolgálati tevékenységének.

A bv. tisztviselő öntevékenyen igyekszik ésszerűen tárgyi, szellemi fejlesztésekre, változtatásokra javaslatokat tenni, vagy azokat hatáskörében megtenni. A szolgálati tevékenységét segítő tárgyi és szellemi javakat tulajdonosi felelősséggel kezel. A bv. tisztviselő joggal elvárhatja, hogy munkáját egészséges, kulturált körülmények között végezhesse. Meg kell teremteni a bv. tisztviselőknek az intézményen belüli egyéni munka lehetőségét megfelelő irodák kialakításával.

A bv. tisztviselő azzal, hogy a saját egészségét védi, a rábízott fogvatartottak egészségére is gondol. Köteles a rendszeres egészségügyi szűrővizsgálatokon részt venni, egészségmegőrző életvitelt folytatni.

A bv. tisztviselő jogosult arra, hogy az igazságügyi kormányzattól olyan javadalmazásban részesüljön, amely vonzó, és biztosítja számára – hozzátartozóival együtt – az egészséges és a hivatásához méltó életmódot.

VII. Jogok és kötelességek a szolgálati helyen

A büntetés-végrehajtási tisztviselőket a bv. intézetben mindazok a jogok megilletik, amelyeket törvény vagy egyéb jogszabályok (beleértve a helyi intézkedéseket, szabályzatokat is) adnak számunkra. Külön említést érdemel e körben a hiteles információkhoz való jutás joga, amely másfelől – az információ megszerzésére való törekvés, illetve a továbbítás oldaláról – kötelesség is.

A bv. tisztviselőknek az intézetben érvényes kötelességeit a törvények, más jogszabályok mellett az intézet belső szabályzatai határozzák meg. Ezek bővebbek lehetnek az alább felsorolt, legáltalánosabbnak tekinthető kötelességeknél:

1. A bv. tisztviselők mindenkor kötelesek teljesíteni a törvény és más jogszabály által rájuk ruházott feladatot, szolgálni a társadalmat és védelmezni a rájuk bízott fogvatartottakat a törvénytelen cselekményekkel szemben.

2. A kötelességük teljesítése során a bv. tisztviselők kötelesek tiszteletben tartani és védelmezni az emberi méltóságot, és biztosítani a fogvatartottak jogait.

3. A bv. tisztviselők csakis akkor alkalmazhatnak erőszakot, ha ez feltétlenül szükséges, és csakis olyan mértékben, amennyire azt a kötelességük teljesítése megköveteli.

4. A bv. tisztviselők tudomására jutó bizalmas természetű ügyeket bizalmasan kell

kezelniük, hacsak a kötelesség teljesítése vagy az igazságszolgáltatás szükségletei ezt kifejezetten másképp nem követelik.

5. A bv. intézet egyetlen tisztviselője sem ösztönözhet vagy tűrhet el kínzást és egyéb kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot megvalósító cselekményt, és nem hivatkozhat semmiféle felsőbb parancsra vagy rendkívüli körülményre – például háború, vagy háborús veszély, nemzetiségi érdek, belső politikai stabilitás veszélyeztetése vagy bármi egyéb társadalmi veszélyhelyzet – annak érdekében, hogy igazoljon kínzást vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést.

6. A bv. tisztviselők összhangban azzal, hogy saját egészségüket is védik, teljes mértékben kötelesek biztosítani az őrizetükre bízott fogvatartottak egészségének védelmét, nevezetesen, szükség esetén kötelesek azonnali egészségügyi segítségről gondoskodni.

A bv. tisztviselők nem követhetnek el semmiféle korrupciós cselekményt. Kötelesek szigorúan fellépni és küzdeni minden ilyen cselekedet ellen. A bv. szervezet tisztviselőinek tiszteletben kell tartaniuk – a törvényeket, jogszabályokat és a jelen kódexet. Legjobb tudásuk szerint kötelesek megakadályozni és szigorúan ellenőrizni bárminemű megszegésüket. A bennük foglaltakat egyenlően és igazságosan kell érvényesíteniük.

A bv. intézet tisztviselői, akik okkal hiszik, hogy a jelen kódexet megsértették vagy meg fogják sérteni, kötelesek azt jelenteni a szolgálati elöljárónak, s ha szükséges, más illetékes hatóságoknak vagy szerveknek, amelyek ellenőrzési vagy orvoslati jogkörrel rendelkeznek.

VIII. Kapcsolat a fogvatartottakkal

1. A bv. tisztviselő megjelenésében mindig ápolt és jól öltözött.

2. A bv. tisztviselő a tevékenysége során tartózkodik a vulgáris kifejezések használatától, mindig az általánosan elfogadott beszédmóddal, nyelvezettel tart kapcsolatot.

3. A bv. tisztviselő a saját vagy mások magánéletéről nem ad információt az őrizetére bízott fogvatartottaknak. Nem ad lehetőséget arra, hogy hivatali vagy magánjellegű beszélgetéseket a fogvatartottak kihallgassák, illetve az előzőeket nem is kezdeményezheti.

4. A bv. tisztviselő mindennemű tevékenységét a szavahihetőség, tisztesség jellemzi.

5. A bv. tisztviselő szakértő mások meghallgatásában, figyel a fogvatartottak kéréseire, meg kell hallania az azok mögött húzódó jelentést és jelzést.

IX. Kapcsolat a fogvatartottak hozzátartozóival

A bv. tisztviselő kezelési céllal értékelvű kapcsolatot épít ki az őrizetére, kezelésére bízott fogvatartottak hozzátartozóival, de egyik fél bizalmával sem élhet vissza. A bv. tisztviselő csak annyiban kész megosztani a hozzátartozókkal a fogvatartottra vonatkozó ismereteit, amennyiben az segíti a nevelési-kezelési célt. A tájékoztatása, véleménynyilvánítása legyen tárgyszerű, s szorítkozzék a kapcsolattartás szinten tartására, javítására.

Vannak olyan esetek, amikor a tájékoztatás külön mérlegelést igényel. A bv. tisztviselő döntését, illetve felelős cselekvését ilyenkor egyedül a büntetés-végrehajtás érdeke szabja meg. A bv. tisztviselő a fogvatartottak hozzátartozóitól a hivatása gyakorlásáért ellenszolgáltatást nem vár el és nem is fogad el. A bv. tisztviselő törekedjék az őrizetére, nevelésére-kezelésére bízott fogvatartottak családi hátterét megismerni hivatása gyakorlásának hatékonysága érdekében. A tolakodó, emberi jogokat, magánéletet sértő magatartást azonban kerülni kell.

X. Egyéb irányú szakmai kapcsolatok

A Budapesti Fegyház és Börtön sze-

mélyzete együttesen hat a fogvatartottakra. A fogvatartottak és a hozzátartozóik, a széles nyilvánosság a bv. intézetről, mint a bv. tisztviselők együtteséről alkotnak véleményt. Az egyes bv. tisztviselő kezelési-nevelési hatását megsokszorozhatja a többiek együttes hatása, vagy ellenkező esetben azt kiolthatja. A bv. intézet együttes munkájában megengedhetetlen – személyiségtől eredő különbségek figyelembevételével – hogy egyesek túl szigorúak, vagy túl engedékenyek legyenek. A bv. tisztviselő szakmai kapcsolatában a következetesség a mérvadó.

Más bv. tisztviselőkkel kialakítandó kapcsolatban létfontosságú a kellő figyelem, a megbecsülés és a jóindulat. A kollegiális munkakapcsolat a baráti kapcsolatot megközelítő őszinte és tiszteletteljes viszony. A bv. tisztviselő az önbecsülése mellett a társait is becsüli. Téves megítélésükhöz, megítéltetésükhöz nem járul hozzá. Érdeklődik munkájuk és eredményeik iránt, és saját tapasztalatait is megosztja velük. Nyitottan fogadja a tisztviselőtársak szakmai észrevételeit, maga is hangot ad szakmai megállapításainak. A szakmai vitákat a tárgyszerűség és a tolerancia jellemzi, mentesek az indulatoktól.

A bv. tisztviselők kiállnak egymásért a szakmai közvélemény, a fogvatartottak és a széles nyilvánosság előtt mindaddig, amíg a másik szakmai vagy etikai hibája be nem bizonyosodik. Az a bv. tisztviselő, aki ilyen vétséget követ el, elvtelenül nem védhető.

Az egyén iránt kinyilvánított megbecsülés és jogos kiállás erősíti a bv. hivatás társadalmi elismertségét. A bv. tisztviselők tiszteletben tartják egymás magánéletét, világnézetét és politikai meggyőződését. A bv. intézet minden tisztviselője hatással van a fogvatartottakra. A fogvatartottakkal közvetlenül nem érintkező tisztviselők hatását a velük közvetlen kapcsolatban lévők közvetítik. A közvetlen és a közvetett hatás értékmérő a fogvatartottak szemében. E szolgálati kapcsolatot is a tisztelet és megbecsülés hatja át.

A bv. tisztviselőknek a bv. intézettel működési kapcsolatba lépő más szervezetek vagy intézmények tagjaival létrejött együttműködését a tárgyilagosság, a szakmai őszinteség, a kölcsönös bizalom hatja át.

A bv. tisztviselők egyéb szakmai kapcsolataiban az értékek tisztelete, a fejlődésre fogékonyság és a hivatása iránti elkötelezettség a mérvadó.

XI. További magatartási követelmények, így

– a tudományos kutatás, kísérlet etikai elvei,

– a nyilvánosság előtti és közszereplés.

A bv. tisztviselő csak olyan ismereteket alkalmazhat, közvetíthet, amelyeknek igazságáról meg van győződve. Nem végezhet és kezdeményezhet olyan tevékenységet, amely nem összeegyeztethető a büntetés-végrehajtás céljával.

A büntetés-végrehajtási kapcsolat következtében kialakult helyzetét semmiféle jogtalan előny megszerzésére és elfogadására nem használhatja fel.

A büntetés-végrehajtási tevékenysége közben megszerzett magántermészetű információkkal kapcsolatban titoktartási kötelezettsége van. Ilyen információkat csakis olyan személyeknek adhat tovább, akik tisztségüknél fogva arra jogosultak, illetve egyéb személyeknek, az érintett személy kifejezett hozzájárulásával.

A Budapesti Fegyház és Börtön belső életével kapcsolatos információk szolgálati titokként kezelendők, illetéktelen személyek és a nyilvánosság előtt. A titoktartási és az információ átadására vonatkozó kötelezettség közötti ellentmondást a bv. tiszt-

viselő az emberi méltóság tiszteletben tartásával, saját etikai és szakmai belátása alapján, a konkrét esetben hozott egyedi döntéssel oldja fel.

A bv. tisztviselő sem tetteivel, sem pedig nyilatkozataival nem csorbíthatja alaptalanul az intézet és hivatása jó hírnevét.

A büntetés-végrehajtási kutatás és kísérlet csak abban az esetben végezhető, ha annak káros hatása vagy utóhatása kizárható. A bv. intézetben folyó kísérletről az abban résztvevőket előre tájékoztatni kell.

A nevelés-kezelés és az intézmény dokumentumai ugyanúgy a szellemi alkotómunka termékei, mint a tudományos, művészeti vagy publicisztikai alkotások. Ezért felhasználásuk vagy adaptálásuk csak az alkotóval történt előzetes egyeztetés alapján, illetve a tudományos munkákra vonatkozó normák szerint lehetséges.

A büntetés-végrehajtási kutatásokat és kísérleteket azok vezetői szakszerűen kötelesek dokumentálni és az eredményeket nyilvánosságra hozni.

12. A bv. tisztviselők munkájának ellenőrzése és értékelése

A bv. tisztviselő elsősorban önmagát értékeli és saját munkáját ellenőrzi. Az önkontroll nem válik önmarcangolássá, hanem a kérdés etikus kezelését jelenti. A bv. tisztviselő tevékenysége elsősorban a szabadságától megfosztott emberre irányul, így annak nagyobb része objektíve nem mérhető sem önmaga, sem a külső megfigyelő számára.

Munkáját szakmai felettesei, ellenőrzési jogkörrel rendelkező más szervezetek, a fogvatartottak, a széles nyilvánosság is ellenőrzi és értékeli.

Az ellenőrzés és értékelés mutatói:

– képzettség;

– a fogvatartottak tapasztalható és mérhető fejlődési eredményei;

– a kötelességek teljesítése;

– a személyi és az etikai normák betartása.

A kimagasló tevékenységért elismerés jár.

Az etikailag vitatható kérdésekben etikai bizottságok nyilvánítanak véleményt. Etikai bizottságot érvényes Magatartási kódex esetén az intézetben létre kell hozni. Tagjai legalább ötéves szakmai gyakorlattal rendelkeznek, élvezik az intézet személyzete többségének bizalmát, és pályájukon nem marasztalták el vétségért.

Az etikai bizottságok jogköre annyi, hogy az érintettek meghallgatása és a vonatkozó dokumentumok tanulmányozása után véleményt mondanak etikai kérdésekben, és azt az intézetben nyilvánosságra hozzák. Az etikai tisztesség feletti őrködésükkel védelmet is nyújtanak.

●

A bv. tisztviselő lelkiismerettől vezérelt lény. Azt igényli, hogy bizonyos lehessen szolgálati tevékenységének, magatartásának helyességében. E kódex olyan normákat kíván rögzíteni, amelyek jogi eszközökkel nem, vagy csak kevéssé foghatók meg. Az a bv. tisztviselő, aki ezeket betartja, nyugodt lelkiismerettel, jó közérzettel élhet. A kódex a társadalom számára is megfogalmaz jogos ajánlásokat. A Budapesti Fegyház és Börtön ama tisztviselői, akik betartják a kódex előírásait, megérdemlik és el is várhatják a bv. szervezetek, intézmények és az egész társadalom megbecsülését, feltétlen támogatását és együttműködését.

Budapest, 1998. március